

A képviselő-testület a 2012. május 7-ei rendkívüli testületi ülésén úgy határozott, hogy az önkormányzatok ellen hozott bírósági ítéletet és a Kúria döntését honlapunkon, illetve az újságunkban meg kell jelentetni.

Diósjenő és Nógrád község önkormányzata peres ügyéről

Önkormányzatunk és Nógrád Község Önkormányzata ellen *Hegedűs Zoltán* bírósági végrehajtó eljárást indított, mivel a *Computerv GM Kft.* végrehajtást kért a jogerős Fővárosi Ítéletábrla ítéletében kártérítés címén megállapított 31.606.500 Ft, valamint kamatainak és járulékaiknak megfizetésére, amelynek teljes összege jelen állapot szerint közel 64 millió forint. Fenti összegben egyetemlegesen adósok vagyunk Nógrád község önkormányzatával.

A *COMPUTER GM. Kft* jogelődje és a képviselőtünkben eljáró *NOMBERTORG Rt* 1997. október 16-án két tervezési szerződést kötött, amelyet – ide értve módosításukat is – a felperes ügyvezetője szövegezte meg. A két tervdokumentáció elkészítésének díja két részből állt: egyrészt a 980.000,- Ft + ÁFA és 1.299.750,- Ft, valamint a sikerdíj. Az 1998. október 21. napján kelt 2. számú tervezési szerződésmódosítás 3. pontjának első mondata így szól: "A TERVEZŐT az 1. és 2. sz. pontban megjelölt munka elvégzéséért: Az elnyert céltámogatásról hivatalosan megjelent bruttó beruházási költség 4%-ának megfelelő bruttó tervezési díj illeti meg."

Az ügyben gesztorként Nógrád község Önkormányzata járt el, s mint ilyen a bíróság előtt támadott szerződést is Nógrád község Önkormányzata kötötte meg a felperes jogelődjével.

Az előzőekben ismertetett per alapját képező szennyvízelvezetés és tisztítás beruházással kapcsolatos feladatot Nógrád község önkormányzata vállalta. Így az együttműködésre, és az ügyvitelre (szervezéssel, szerződéskötéssel, koordinálással, lebonyolítással) egy önkormányzatot, Nógrád község Önkormányzatát bízta meg Diósjenő és Berkenye községek önkormányzata.

1997. évben a céltámogatások elnyerése érdekében a célpályázatokon Nógrád és Diósjenő községek vettek részt, így a nevesített perben is e két Önkormányzat az alperes. A perben Nógrád és társai az alperesek, hiszen a gesztorságból fakadóan a szerződés aláírója Nógrád község Önkormányzata.

A két alperesi önkormányzat négy sikertelen céltámogatási pályázatot nyújtott be a szennyvíztisztító telep és szennyvízrendszer kiépítésére, amelyhez a *Computerv GM Kft.* készítette el azt a tervdokumentációt, amelynek alapján a vízjogi létesítési engedély kiadásra került.

Sajnos céltámogatási pályázataink nem nyertek, így a beruházás önerőből és részben magánvállalkozói befektetésekből valósult meg. Az elmúlt évtizedben működő cél és címzett állami támogatások megszűntek.

A beruházás elkészülte után a felperesi ügyvezető előbb 45.000.000,- Ft átutalását kérte, majd a Nógrád Megyei Bíróság előtt 2006. február 14-én benyújtott keresetében 60 millió Ft és járulékaik megfizetésére kérte a két önkormányzatot egyetemlegesen kötelezni. A felperes keresetét elsődlegesen a Ptk. 408. és 351. §-ai alapján tervezői díjként, másodlagosan az 1999. évi LXXVI. Tv. 94. § (2) bek. alapján kártérítésként érvényesítette. A Nógrád Megyei Bíróság a ítéletével a felperes elsődleges keresetének helyt adva marasztalta el a két önkormányzatot. A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéletábrla végzésével az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezte, a látszólagos keresethalmazatra tekintettel az elsődleges keresetet elutasította, a másodlagos keresetre nézve utasította újabb eljárásra és határozat hozatalára az I. fokú bíróságot: a szerzői jog alapján előterjesztett felperesi kártérítési igényt kellett elbírálnia.

A megismételt eljárásban a felperes keresetét elsődlegesen a szerzői jogi kártérítésre, másodlagosan az értesítés elmulasztásából eredő tervezési szerződés lehetetlenülése miatt tervezői díj jogcímet jelölt meg. Az indoklás szerint bizonyítottan látta, hogy a *Computerv GM Kft.* által készített terveket a későbbi szennyvízberuházást kivitelező *Geotorr Kft.* felhasználta.

Diósjenő község Önkormányzata 2009. április, május hónapban meghallgatta a *COMPUTER GM. Kft.* mint felperes képviselőjét, valamint a két önkormányzat jogi képviselőjét, és Nógrád község volt polgármesterét, mint aki a szerződések kötésénél az ügyben részt vett. A testület a meghallgatásokat követően döntött a per másodfokon történő folytatásáról.

A Megyei Bíróság ítéletével egyetemlegesen kötelezte Nógrád és Diósjenő község önkormányzatát 31.606.500,- Ft, plusz ennek 2002. június 1-től késedelmi kamata (26.268.032 Ft), és 509.860,- Ft perköltség megfizetésére. Megállapította, hogy a tervezői díj követelésére alapított másodlagos felperesi kereset nem bírálható el ismét, ezért csak a másodlagos kereset körében hozott döntést. E körben megállapította, hogy a felperes kárként az elmaradt hasznot is megjelölte, amelyet járulékaival alaposnak tekintett.

A benyújtott fellebbezés alapján a Fővárosi Ítéletábrla az I. fokú ítéletet – annak indokolásbeli módosításával – helybenhagyta. Az ítélet szövege:

Fővárosi ítéletábrla 14.GF.40.267/2011/13. számú ítélete

"A Fővárosi Ítéletábrla a Bajzát Ügyvédi Iroda (3300 Eger, Törvényház u. 11.; ügyintéző: dr. Bajzát György ügyvéd) által képviselt *COMPUTERV GM. Gazdaságfejlesztő Mérnökiroda Korlátolt Felelősségű Társaság* (1074 Budapest, Dohány u. 104-106.) felperesnek dr. Paróczai Endre ügyvéd (2660 Balassagyarmat, Rákóczi u. 18.) által képviselt Nógrád Község Önkormányzata (2642 Nógrád, Hunyadi u. 18.) I. rendű és Diósjenő Község Önkormányzata (2643 Diósjenő, Szabadság u. 31.) II. rendű alperesek ellen a felperes és az alperes részéről benyújtott fellebbezések folytán meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy az alperesek által az illetékmentességükre tekintettel le nem rótt 900.000,- (Kilencszázezer) Ft másodfokú eljárási illetéket az állam viseli, a másodfokú eljárásban felmerült egyéb perköltségeiket a peres felek maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesi jogelőd és az alperesek megbízottjaként a *NOMBERTORG Rt.* 1997. október 16-án 2 db tervezési szerződést kötött, az egyikben a felperesi jogelőd azt vállalta, hogy elkészíti Nógrád és Diósjenő községek szennyvízelvezetése és tisztítása tárgyú ajánlati felhívási dokumentációt 12 példányban közbeszerzési eljárásra, míg a másikban elkészíti Nógrád és Diósjenő községek szennyvízelvezetése és tisztítása tárgyú tervdokumentációkat, 6 elvi engedélyezési, valamint 10 létesítési engedélyezési példányban. Az Sze-2560/97. számú szerződés szerint a felperesi jogelődöt az 1. pontban megjelölt munka elvégzéséért 5.000.000,- Ft + áfa tervezési díj illeti meg. Az Sze-2561/97. számú szerződés szerint a felperesi jogelődöt az 1. pontban megjelölt munka elvégzéséért 980.000,- Ft + áfa tervezési díj illeti meg. Mindkét szerződésben rögzítették, hogy a felek megállapodnak abban, hogy az ajánlati felhívás dokumentációt csak a beruházás kivitelezőjének közbeszerzési eljárás keretén belüli kiválasztására használhatja fel a megrendelő, továbbá a megrendelő kötelezi magát, hogy a vállalkozó szellemi termékének számítató tárgyban tervdokumentációkat a fentiekben megfogalmazottakon túl harmadik fél számára nem adja át. Mindkét szerződéssel kapcsolatban 1997. október 21-én a felek véleményeltérési nyilatkozatot irtak alá.

1997. november 13-án az Sze-2561/97. számú tervezési szerződést 1. számú módosítással egészítették ki, amely szerint az ajánlati felhívással ellentétben a települési alaptérképeket a megrendelő a földhivaltól azt megvásárolta. Ezzel a költséggel a tervező jogosult a tervezési díjat növelni, azaz az eredeti szerződés 3. pont első bekezdése úgy módosul, hogy a tervezőt az 1. pontban megjelölt munka elvégzéséért bruttó 1.299.750,- Ft tervezési díj illeti meg.

A felek 1998. október 21-én az Sze-2561/97. számú szerződéssel kapcsolatban 2. számú szerződésmódosítást kötöttek, amelyben rögzítették, hogy a tervezőt az 1. és a 2. pontban megjelölt munka el-

végzéséért az elnyert céltámogatásról hivatalosan megjelent bruttó beruházási költség 4%-ának megfelelő bruttó tervezési díj illeti meg. Ezen belül a 2.a pontban meghatározott tervezési feladat bruttó tervezési díja 1.299.750,- Ft, a tervezési részszámla benyújtásának határideje 1998. február 5-e. A szerződő felek teljesítettnek tekintik a jelen szerződést a beruházás megkezdésének napján a tervezői szerződésben foglaltak teljesítésének esetén. A számla benyújtásának időpontja: a munkaterület átadás-átvételét rögzítő építési napló megnyitását követő ötödik munkanap. A számla összege a bruttó beruházási költség bruttó 4%-a és a részteljesítésért kifizetett bruttó 1.299.750,- Ft tervezési díj különbözete.

A Közép-Dunavölgyi Vízügyi Igazgatóság mint elsőfokú vízügyi hatóság H.32523/98 és H.32110-3/98 számú jogerős határozatával mindkét alperes részére a felperesi jogelőd mint tervező tervei szerinti létesítmények megépítésére vízjogi létesítési engedélyt adott.

Az I. rendű alperes 1998., 1999., 2000. és 2001. években céltámogatást igényelt szennyvíztisztító telep építésére, amelyhez csatolta a vízügyi hatóság fenti vízjogi létesítési engedélyt.

Az alperesek céltámogatást a beruházás megvalósításához nem kaptak, a beruházás részben önerőből, részben magánvállalkozói befektetésből valósult meg.

A felperesi jogelőd a szerződések alapján a műszaki tervdokumentációkat elkészítette, a vízjogi létesítési engedélyt megkapta, azonban az 1.299.750,- Ft összegű költségén túl más összeg kifizetésére a részére nem került sor.

A felperes újságcikkekből szerzett tudomást a beruházás megvalósulásáról. Ezt követően mindkét alperest felhívta a teljesítésre, és mivel a beruházás valós összegéről nem volt tudomása, ezért kalkuláció alapján 45.000.000,- Ft átutalását kérte.

Az I. rendű alperes álláspontja szerint a felperes díjköveteléssel nem léphet fel, mivel a beruházás céltámogatás nélkül valósult meg, továbbá a szennyvíztisztító telepre az eredeti tervekől alapjaiban eltérő technológia került engedélyezésre és kivitelezésre.

A II. rendű alperes is elutasította a felperes követelését figyelemmel arra, hogy a beruházás nem állami támogatásból valósult meg és nem a felperes terveinek felhasználásával készült el az új rendszer.

A felperes az elsőfokú bíróságra 2006. február 14-én benyújtott keresetében az alpereseket egyetemlegesen kérte kötelezni 60.000.000,- Ft tervezési díj, ennek

2000. március 10-től a kifizetés napjáig számított évi 11,5% késedelmi kamata és perköltség megfizetésére elsődlegesen a Ptk. 408. § és 351. §-ai, másodlagosan kártérítésként az 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 94. § (2) bekezdése alapján.

A Nógrád Megyei Bíróság a 2009. március 12-én kelt 12.G.21.149/2008/10. számú ítéletében az alpereseket - a késedelmi kamat kezdő időpontjának kivételével - az elsődleges kereset szerint marasztalta.

Az alperesek fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban a Fővárosi Ítéltábla a 2009. december 10-én kelt 14.Gf.40.323/2009/9. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozatát hozatalára utasította. Megállapította, hogy a másodfokú eljárás során a felperesnek 1.000.000,- Ft, az alpereseknek személyenként 500.000,- Ft költsége merült fel; a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték összege 900.000,- Ft.

Határozata indoklásában rögzítette, hogy a felperes látszólagos keresethalmazataira tekintettel a Pp. 213. §(2) bekezdésében rögzített részítélet hozatalának a feltételei nem állnak fenn, az elsődleges keresetet ugyanakkor alaptalannak találta, ezért ebben a részében az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva a felperes keresetét elutasította, míg másodlagosan, a szerzői jogi jogsértés alapján előterjesztett kártérítési igény vonatkozásában helyezte hatályon kívül az elsőfokú bíróság ítéletét és az elsőfokú bíróságot kizárólag a másodlagos kereseti kérelem elbírálása körében újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította.

Meghagyta az elsőfokú bíróságnak, hogy a megismételt eljárásban a szerzői jog alapján előterjesztett felperesi kártérítési igényt kell elbírálnia. Ezt megelőzően az elsőfokú bíróságnak a Pp. 3. §(3) bekezdése alapján tájékoztatni kell a feleket a bizonyításra szoruló tényekről, valamint a bizonyítási teherről. A felperes által állított szerzői jogi jogsértés körében a bizonyítási eljárást le kell folytatnia, e körben azt kell vizsgálnia, hogy az alperesek a felperesi állítással egyezően valóban engedély nélkül használták-e fel a terveit a beruházás elkészítésekor.

A felperes a megismételt eljárásban a keresetét módosította, elsődlegesen szerzői jogi jogsértés miatt kártérítés jogcímén 60.000.000,- Ft és annak 2002. március 16-tól a kifizetésig járó késedelmi kamata megfizetésére kérte az alpereseket kötelezni, kárként jelölte meg az

elmaradt vagyoni előnyt is a 17. sorszámú jegyzőkönyvben; másodlagosan ugyanezen összeg és késedelmi kamatai megfizetésére tervezői díj jogcímén kérte az alpereseket egyetemlegesen kötelezni, hivatkozva a tervezési szerződés lehetetlenülésére.

Az alperesek az ellenkérelmükben a felperes mindkét jogcímen előterjesztett keresetének az elutasítását kérték. A szerzői jogi jogsértéssel kapcsolatban állították, hogy nem adták ki a felperes által készített vízjogi engedélyezési terveket a kiviteli tervek készítőinek. A kártérítési követelés összegezéséről is vitatva előadták, hogy a kialakult bírói gyakorlat szerint a kártérítés nem azonos a felek szerződésében megjelölt összeggel. A tervezői díj megfizetése iránt előterjesztett kereseti kérelem elutasítását azért kérték, mert a Fővárosi Ítéltábla a végzésével ezzel kapcsolatban már állást foglalt, ezért az új eljárásnak a tárgya csak a felperes által szerzői jogi jogsértés miatt előterjesztett kártérítési igénye lehet.

A Nógrád Megyei Bíróság a 2011. március 10. napján kelt 22.G.20.016/2010/22. számú ítéletében kötelezte az alpereseket, hogy a felperes részére 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg 31.606.500,- Ft-ot és ezen összegnek 2002. június 1-től 2004. december 31-ig számított évi 11% és 2005. január 1-től a kifizetés napjáig számított évi 9,5% késedelmi kamatait és 509.860,- Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy az állam javára – az adóhatóság külön felhívására – fizessen meg 423.000,- Ft eljárási illetéket. Az ezt meghaladóan felmerült, az állam által előlegezett eljárási illetéket az állam viseli, egyéb költségüket a felek maguk kötelesek viselni. Határozata indoklása szerint az alperesi állásponttal egyezően az elsőfokú bíróság megítélése szerint is a másodfokú bíróság végzésének nemcsak a rendelkező része, hanem az indoklása is köti, ezért a tervezői díj megfizetése iránti kereseti kérelem vonatkozásában érdemben a másodfokú végzés indoklása részében írtaktól nem térhet el. Ugyanakkor mivel a másodfokú bíróságnak a rendelkező részben nem volt lehetősége annak kimondására, hogy a felperes tervezői díj megfizetése iránt előterjesztett kereseti kérelme alaptalan, ezért szükségesnek látta jelen elsőfokú ítéletben is rögzíteni, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a felperes tervezői díj követelése megalapozatlan. Vizsgálta az elsőfokú bíróság az alperesek kártérítési felelősségét a

Ptk. 312. §-a alapján, és az ezen a jogcímen előterjesztett keresetet ugyancsak alaptalannak találta figyelemmel arra, hogy az alperesek a felperest nem értesítették arról, hogy nem pályáznak tovább, ezért az alperesek részéről a teljesítés lehetetlenült a támogatás el nem nyerése miatt, ugyanakkor a felperest az értesítés elmaradásából kifolyólag nem érte kár. A céltámogatás egyik félnek sem felróható okból történt elmaradására figyelemmel a felperest a tervezési szerződés alapján tervezői díj akkor illetné meg, ha a felek a szerződésükben a pályázat sikeretelenségének esetével is kalkuláltak volna, és erre az esetre is megállapítottak volna tervezői díjat.

Az elsőfokú bíróság Piroksa János, Váci Gyula, Németh Lajos és Vona Ferenc, valamint a Közép-Dunavölgyi Vízügyi Igazgatóság H.73453-9/2003-I számon kiadott üzemeltetési engedélye alapján az elsőfokú bíróság hitelt érdemlően igazoltak találta, hogy az alperesek a felperes által készített létesítési engedélyezési terveket és az azokra kiadott jogerős hatósági engedélyeket kiszolgáltatták a kiviteli tervek készítését és a kivitelezést fővállalkozóként végzett GEOTORR Kft.-nek.

Váci Gyula, Németh Lajos és Vona Ferenc tanúvallomása, valamint azon tény alapján, hogy a felperes jogelődje által készített terv engedélyszámát az üzemeltetési engedély is feltünteti, az elsőfokú bíróság hitelt érdemlően bizonyítottak találta azt is, hogy a felperes jogelődje által Nógrád és Diósjenő községek csatornahálózatára vonatkozásában készített vízjogi létesítési engedélyezéshez szükséges tervek, valamint a vízügyi hatóság által kiadott létesítési engedélyek a kiviteli tervek készítéséhez változatlan formában felhasználásra kerültek.

A kiviteli tervek készítésének idején hatályban volt 51/2000. (XII. 9.) FV-GM-KOVIM együttes rendelet 3. § (2) bekezdése, valamint Németh Lajos és Vona Ferenc tanúvallomása alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a kiviteli tervek elkészítésének előfeltétele volt a vízjogi létesítési engedély megléte, annak pedig a létesítési engedélyezési tervek elkészítése. Amennyiben ezen felperes által készített tervek és az azokra kiadott hatósági engedélyek nem álltak volna rendelkezésre a kiviteli tervek készítése előtt, a létesítési engedélyezési terveket el kellett volna készíteni és az azokra vonatkozó hatósági engedélyeket be kellett volna szerezni.

Az elsőfokú bíróság a fentiekre, továbbá a tervezési szerződésben rögzített kitételekre tekintettel

megállapította, hogy az alperesek részéről azért, hogy a felperes engedélyének beszerzése nélkül a felperesi jogelőd által készített 256/97. számú jogerős hatósági engedélyes létesítési terveket a más forrásból megvalósuló beruházás kiviteli terveit készítő és kivitelezését végző GEOTORR Kft. mint fővállalkozó rendelkezésére bocsátották, aki illetőleg alvállalkozói ezen jogerős hatósági engedélyes létesítési tervekre alapozva készítették el a kiviteli terveket, melyek elkészítésének előfeltétele a létesítési engedélyek, azoknak pedig a létesítési tervek megléte, megvalósult a jogosulatlan felhasználás, mellyel a felperes sérelmére szerzői jogi jogsértést követtek el.

A szerzői jogi jogsértéssel kapcsolatos kártérítés körében hivatkozott az Sztj. 94. §(2) bekezdéséhez fűzött miniszteri indoklásra, mely szerint a kár áll egyrészt az elmaradt haszonból, ami mellett ott áll az Sztj. 94. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt gazdagodás visszatérítése, mint egyértelműen speciális szerzői jogi többletkövetkezmény. Az elsőfokú bíróság a felperes elmaradt haszon mint kártérítés követelés iránti igényével kapcsolatban elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperesnél jelentkezett-e az általa hivatkozott elmaradt haszon. A felperes tervezői díjat az esetben sem követelhetett volna az alperesektől, ha az alperesek részéről a felperesi tervek engedély nélküli felhasználása nem történik meg, azaz a tervezői díj elmaradt haszonként nem jelentkezett a felperesnél. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a felperes követelése tartalmát tekintve valójában az Sztj. 94. §(1) bekezdés e) pontjában írt, a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítésére irányult, ezért azt a Pp. 3. §(2) bekezdésében írtakra figyelemmel azt ékelt bírálta el. A felperesi létesítési engedélyes terveknek a más forrásból megvalósuló beruházás kiviteli terveit elkészítéséhez történt, a felperes engedélye nélküli felhasználásában az alpereseknél az elsőfokú bíróság megítélése szerint olyan mértékű vagyoni előny, gazdagodás következett be, amilyen összeget megtakarítottak azért, hogy Nógrád és Diósjenő községek csatornahálózatának a kiviteli tervek elkészítéséhez nélkülözhetetlen létesítési engedélyezési terveit már nem kellett elkészíttetniük és engedélyeztetniük.

Az összecszerűség tekintetében az elsőfokú bíróság megítélése szerint a felperesi átlagérték számítás nem helyes, a céltámogatási adatlapok szerinti tervezési díjak egyrészt 1998-ban és 1999-ben csak két település, még 2000-ben

és 2001-ben már három település vonatkozásában kerültek megállapításra, míg a perbeli tervezési szerződés csak két település terveit érintette; másrészt a felperes az általa átlagolt összegek közül a céltámogatási alapokon feltüntetett tervezési díjaknál a tisztítótelep tervezési díjait is figyelembe vette a szerződés szerinti 4%-os tervezési díjak meghatározásánál annak ellenére, hogy a jelen perben csak a szennyvízcsatorna hálózat vonatkozásában és két település tekintetében elkészített tervei engedély nélküli felhasználása miatt terjesztette elő követelését az alperesekkel szemben.

A 2002. március 27-i Közbeszerzési Értesítőben megjelent beruházási költségek adatai alapján a teljes létesítési, engedélyezési, tervezési és kiviteli tervezési, valamint próbaüzem költsége a teljes beruházás költségének 5,36%-a. A felperes által 5. sorszámu előkészítő iratához csatolt mellékletében írtak, valamint Németh Lajos tanúvallomása alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a teljes tervezési munkán belül az engedélyezéshez és a pályázathoz kötődő tervezési munkák, valamint a kivitelezéshez és a próbaüzemhez kötődő tervezési munkák aránya 60-40%. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megítélése szerint a létesítési engedélyezési tervezési költségek a teljes beruházási költség 4%-ában történ, a meghatározása egyrészt irreálisan magas, másrészt az alpereseknél bekövetkezett vagyoni előny számításánál azért sem vehető figyelembe, mert a beruházás nem céltámogatásból valósult meg.

A HIDRO Kft. a csatornahálózat kiviteli terveit három település vonatkozásában készítette el bruttó 24.375.000,- Ft-ért. A becsatolt iratokból az elsőfokú bíróság megállapította, hogy Berkenye községre a teljes csatornahálózatnak a 10%-a esik. Erre figyelemmel a három település vonatkozásában a bruttó 24.375.000,- Ft szennyvízcsatorna hálózat kiviteli tervezési díjat a teljes tervezési díj 40%-ában figyelembe véve, a három település vonatkozásában a létesítési engedélyezési tervek és az azokkal kapcsolatos előmunkálatok reális díja a teljes tervezési díj 60%-a, azaz 36.562.500,- Ft, melyet a Berkenye községet érintő 10%-kal csökkentve Nógrád és Diósjenő vonatkozásában a reális díj 32.906.250,- Ft. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint ezen összeg és a teljesedésbe ment szerződéssel kapcsolatosan az alperesek által a felperes jogelődjének már megfizetett 1.299.750,- Ft különbözetében állapítható meg az alpereseknél a felperesi engedélyes

tervek jogellenes felhasználása folytán keletkezett vagyoni előny.

Mindezekre tekintettel kötelezte az alpereseket a felperes részére 31.606.500,- Ft gazdagodás megfizetésére, az ezt meghaladó felperesi keresetet pedig elutasította.

A késedelmi kamat fizetésének kezdő időpontját azért 2002. június 1. napjában határozta meg, mivel a HIDRO Kft.-nek a kiviteli tervek kifizetésének határideje ez volt, és a gazdagodás akkor következett be, amikor a kiviteli tervek elkészítésének az ellenértékét kellett megfizetniük.

A kereseti tökétkövetelés és az ítélet szerint fizetendő tőke összegének arányára tekintettel az elsőfokú bíróság a pernyertesség peresztesség arányát 53-47%-ban állapította meg a felperes javára. Erre figyelemmel a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján az alpereseket a felperes által előlegezett 900.000,- Ft elsőfokú eljárási illeték és 62.000,- Ft útiköltség 53%-a megfizetésére kötelezte a felperes részére, míg ügyvédi munkadíjakat mint egyéb költségüket a felek a pernyertesség-peresztesség aránya közötti nem számottevő eltérésekre figyelemmel maguk kötelesek viselni. Az elsőfokú bíróság a 47%-os peresztesség arányában kötelezte a felperest a részére a fellebbezési eljárástól kezdődően engedélyezett illetékfeljegyzési jogosultság folytán az állam által előlegezett 900.000,- Ft fellebbezési illeték 47%-ának az állam részére történő megfizetésére, míg a feljegyzett fellebbezési illeték 53%-át az alperesek személyes illetékmentessége folytán az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes és az alperesek is nyújtottak be fellebbezést.

A felperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatásával a keresetének történő teljes helyt adást és az alperesek perköltség fizetésére történő kötelezését kérte.

Nem vitatta azt az álláspontot, hogy a hatályon kívül helyező végzés indokolása a bíróság részéről kötelező erővel bír, ez azonban nem azonos az érdemi döntéssel és nem fűződik hozzá érdemi jogerő. Erre tekintettel egészítette ki kérelmét a lehetetlenítés vizsgálatával, azaz a kereseti kérelme nem azonos az alapjárársban meghatározott kérelemmel.

Az elsőfokú bíróság a lehetetlenítés körében a tényállást helyesen állapította meg, azonban az alperesek magatartásának megítélésében és minősítésében tévedett. A kötelezettek felelőssége ugyanis nemcsak az értesítés elmaradásában, de azzal összefüggésben is megállapítható, hogy a szerződésben rögzített tervet meghatározott

céltól eltérően használták fel.

Az elsőfokú bíróság a szerzői jogi jogsértésre alapított kereset körében a tényállást helyesen állapította meg, megállapítottan hivatkozott a jogszabályhelyekre, ami alapján a kártérítési felelősség megállapítható. A kártérítés mértéke körében azonban tévedett, mivel álláspontja szerint annak mértéke és az elmaradt vagyoni előny azonos a szerződésben meghatározott tervezői díjjal, tekintettel arra, hogy a feltétel meghiúsulása az alpereseknek felróható, a szerződésben vállalt kötelezettségeiket nem teljesítették, azzal ellentétben harmadik személyeknek a szerzői jogvédelem alá eső terveket és az azon alapuló engedélyeket kiszolgáltatták, ezért a kárért helyt kell állniuk. Irreálisan magasnak az elsőfokú bíróság a 4% mértékű tervezői díjat nem tarthatta, mivel az azonos a Mérnöki Kamara ajánlásával, továbbá a felek ebben állapodtak meg és az alpereseknek felróható, hogy nem értesítették a felperest, hogy a beruházást más módon valósítják meg, és a tervek kiadásával szerződésszegést követtek el. Erre tekintettel a beruházási költségre vetített tervezői díj az alpereseknek helyt kell állniuk. Kérte figyelembe venni azt a többlettényállást, hogy a szerződésben a tervek felhasználásáról a felek külön kikötést tettek. Vitatta továbbá az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség viselésére vonatkozó rendelkezéseket, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azt a tény, hogy minden költséget a felperes előlegezett, továbbá a per előtti levelezés igazolja, hogy az alperesek a perre okot adtak, valamint a kereset jogalapja tekintetében is a felperes lett pernyertes. Az illetékfizetéssel kapcsolatos rendelkezés részben tett megállapítás ellentétes és megalapozatlan annak indokolásával.

Az alperesek a fellebbezésükben az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatásával a felperes keresetének az elutasítását és perköltség viselésére történő kötelezését kérték.

A felperes érdemben elbírállható keresete kártérítés jogcímen alapult, ezzel kapcsolatban a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte a kártérítés egyes elemeinek a bizonyítása. A felperes azonban nem tett eleget ezen bizonyítási kötelezettségének, ezért a bizonyítatlanság következménye a terhére esik.

Hivatkozva a Pp. 3. § (2) bekezdésére és a Pp. 215. §-ára sérelmetkértek, hogy az elsőfokú bíróság kártérítésként olyan jogcím alapján marasztalta az alpereseket, amely jogcímet a felperes nem is

említett meg.

Az elsőfokú eljárásban bizonyították, hogy a kiviteli terveket készítő HIDRO Kft.-vel jogviszonyban nem álltak, velük kizárólag a generálkivitelező között szerződést. A kivitelező részére átadták ugyan az engedélyt, a tervek azonban más forrásból is hozzáférhetőek voltak. A kivitelezőt nem hatalmazták fel a dokumentáció átadására, a vele kötött szerződés szerint a vállalkozási díj a kivitelezés összes költségét fedezte. Németh Lajos és Vona Ferenc is csak azt nyilatkozták, hogy a dokumentációt a GEOTORR Kft. útján kapták meg. A kivitelező magatartásáért a megrendelő nem tehető felelőssé, felelőségük bizonyításának hiányában kártérítésre nem kötelezhetőek. Az elsőfokú bíróság gazdagodás visszatérítése címén bírálta el a felperes keresetét, ugyanakkor nem vizsgálta, hogy a gazdagodás kinél következett be. Egyértelmű, hogy a generálkivitelezővel kötött szerződés tartalma szerint, ha valaki gazdagodott, az csak a kivitelező lehetett, ezért velük szemben emiatt sem lehetett volna az igényt érvényesíteni.

A felperes a fellebbezésben foglaltakat a másodfokú tárgyaláson azzal egészítette ki, hogy a jogvita elbírálása szempontjából lényegtelen, hogy a beruházás finanszírozására miből került sor, annak van jelentősége, hogy a szerződésben foglaltakat teljesítette, a beruházás megvalósult, a tervét felhasználták, ezért a szerzői jogi jogsértéssel kapcsolatos kártérítés körében elmaradt vagyoni előnyként 60.000.000,- Ft tervezői díj járna a részére.

Az alperesek a fellebbezésüket a másodfokú tárgyaláson azzal egészítették ki, hogy nincs helye az alperesek egyetemleges marasztalásának, figyelemmel a társberuházói megállapodásban megjelölt, az alperesek kötelezettségvállalásának mértékével kapcsolatos százalékos arányra.

A fellebbezések nem alaposak.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és érdemben megalapozottan kötelezte az alpereseket egyetemlegesen a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítésére az általa meghatározott összegben.

Az elsőfokú bíróság az alapeljárásban elsődleges jogcímként előterjesztett tervezői díjjal kapcsolatos felperesi igény elbírálása körében a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezte végzésében foglaltakat helyesen értelmezte, az abban rögzítettektől nem térhetett el.

Ezzel kapcsolatban a Fővárosi Ítéletábla csak rámutat arra, hogy a jelen alapügyben hozott hatályon kívül helyezéssel megváltoztat

követően került sor a 2/2010. (VI.28.) PK vélemény kialakítására, amelynek 3/b. pontjában a Legfelsőbb Bíróság is megerősítette, hogy az eljárásjogi szabályok látszólagos kereshalmazat esetén részítélet hozatalát nem teszik lehetővé.

A felperes a megismételt eljárásban módosította a keresetét, elsődleges jogcímként szerzői jogi jogsértésre alapított kártérítést, másodlagosan az értesítés elmulasztásából eredő tervezési szerződés lehetetlenülése miatti kártérítést jelölt meg.

A felperes a fellebbezésében ezzel kapcsolatban helyesen hivatkozott arra, hogy a kereseti kérelme nem azonos az alapeljárásban meghozott kérelemmel, amit az elsőfokú bíróság teljes terjedelmében elbírált.

Az elsőfokú bíróság az alperesek által megvalósított és bizonyított szerzői jogi jogsértést helyesen értelmezte, azt részletesen megindokolta, amivel a másodfokú bíróság mindenben egyetért.

Az alperesek fellebbezésére tekintettel a Fővárosi Ítéletábla azzal egészíti ki, hogy az alperesek a felperesi jogelőd által készített terveket senkinek nem adhatták volna át, ezért irreleváns, hogy a kiviteli terveket készítő HIDRO Kft. nem közvetlenül az alperesektől, hanem az általuk fővállalkozóként megbízott GEOTORR Kft.-től kapták meg. Németh Lajos és Vona Ferenc tanúvallomásán, továbbá a perbe becsatolt határozatokon kívül a tervek átadását igazolja a GEOTORR Kft. és a kiviteli terveket készítő HIDRO Kft. közötti tervezési szerződés adatszolgáltatásra vonatkozó GEOTORR Kft. azon nyilatkozata, hogy a tervező rendelkezésére bocsátja a tervezési területre vonatkozó vízjogi engedélyzési terveket és engedélyeket. Az alperesek ezzel a magatartásukkal nemcsak az Szjt. 16. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltakat, hanem a tervezési szerződésben meghatározott azon kikötést is megszegték, hogy a tervdokumentációt harmadik fél számára nem adhatják át. Mindez azt jelenti, hogy az engedélyzési tervdokumentáció jogosulatlan átadására sor került, ami a szerzői jogi jogsértés elkövetését bizonyítja.

A felperes a szerzői jogi jogsértés alapján az Szjt. 94. § (2) bekezdésére hivatkozással igényelt kártérítést.

A Ptk. 339. § (1) bekezdésében rögzített kártérítés általános szabályai szerint a felperesnek tényállítást, illetőleg bizonyítási indítványt kellett volna előterjesztenie a kártérítés egyes elemeire, azaz az alperesek jogellenes, felróható magatartására, a kár bekövetke-

sére és a kettő közötti okozati összefüggésre.

Az alperesi jogellenes felróható magatartás azon szerződésszegésből megállapítható, hogy a felperesi jogelőd által készített terveket jogosulatlanul átadta harmadik fél részére. A felperes azonban az alperesek jogellenes magatartása és a kár bekövetkezése között fennálló ok-okozati összefüggésre tényállítást sem terjesztett elő, illetőleg a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes nem azért esett el a tervezési szerződés 2. számú módosításában meghatározott, a teljes beruházási költség bruttó 4%-ának megfelelő tervezési díjtól, mert az alperesek a felperes a jogelődje által készített engedélyzési terveket jogosulatlanul átadták, azaz az ok-okozati összefüggést nem tudta bizonyítani.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (2) bekezdése alapján a szerzői jogi jogsértésre alapított kártérítés keresetrészt annak tartalma szerint helyesen tekintette a jogosulatlan felhasználással előállt Szjt. 94. § (1) bekezdés e) pontjában szabályozott gazdagodás visszatérítése iránti keresetnek.

Az Szjt. 94. § (1) bekezdés e) pontjában meghatározott polgári jogi igény objektív jellegű, azaz független attól, hogy a jogsértés felróható-e az ezt elkövetőnek. A sértettnék csak azt kell a perben bizonyítania, hogy a jogsértés megtörtént. Jelen eljárásban a felperes a tervek jogosulatlan felhasználását egyértelműen bizonyította, további bizonyítási eljárásra e körben nem volt szükség, amivel az alperesek annyiban gazdagodtak, hogy a felperes részére a felhasználás e módja fejében díjat nem fizettek senkinek.

A peres felek a gazdagodás visszatérítésének elsőfokú bíróság által megítélt összegét az összesség tekintetében, az általa meghatározott arányokra is figyelemmel nem vitatták, továbbá a számítás módját sem. A másodfokú bíróság álláspontja szerint is az összességűség aggálytalanul került meghatározásra, a Pp. 206. § (3) bekezdésének alkalmazásával az elsőfokú bíróság az általa az ítélete indokolásában részletesen leírt levezetés alapján megfelelő mérlegelés eredményeként állapította azt meg.

A felperesi jogelőd által készített tervek jogosulatlan felhasználása az Szjt. 94. § (2) bekezdés és a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján az alperesek kártérítési felelőségét is megalapozhatja. A felperes azonban az Szjt. alapján a jogosulatlan felhasználáson túlmenően nem bizonyított olyan kárt, amely az

objektív szankció alkalmazásán túl javára e jogcímen megítélhető lett volna.

A felperes másodlagos jogcíme egyrészt a szerződés lehetetlenülése körében a Ptk. 312. § (1) bekezdés utolsó mondatában rögzített értesítés elmaradásából, másrészt a tervezési szerződés azon pontjának a megszegéséből áll, amely a felperesi jogelőd által készített tervdokumentáció harmadik fél részére történő átadását tiltja, melyet a Ptk. 318. § (1) bekezdése szabályoz. Ezen konkrét jogszabályhelyre ugyan a felperes a módosított keresetében sem hivatkozott, de az elsőfokú bíróság helyesen a Pp. 3. § (2) bekezdése alapján ezen kérelmét ekként minősítette és így is bírálta el. Mindkét felperes által másodlagosan megjelölt jogcímnél a jogkövetkezménye a kártérítés, amit az elmaradt hasznában jelölt meg és ennek alapján kérte a 2. számú szerződés módosításában meghatározott bruttó beruházási költség 4%-ának megfelelő tervezési díjat.

Mindkét másodlagos jogcím vonatkozásában a Ptk. 339. §-a szerinti kártérítés egyes elemeinek - jogellenes, felróható magatartás, kár bekövetkezése és a kettő közötti okozati összefüggés - a bizonyítás a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte, amire a megismételt eljárásban a kioktatásban részletes tájékoztatást és felhívást kapott.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint mindezek alapján a felperes az alperesek jogellenes magatartását bizonyította. A felperesi állítással szemben az alperesek még csak nem is hivatkoztak arra, hogy a felperes a négyeszeri sikertelen pályázat benyújtását követően értesítették volna arról, hogy a következő évben már nem pályáznak és emiatt a beruházást nem céltámogatásból valószínűleg meg nem vitásan a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a felperesnek ebből merült fel kára, ezzel kapcsolatban a másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával. A kára az elmaradt haszon, amit a céltámogatás elnyerése esetén a 2. számú szerződés módosításban rögzített mértékben megkapott volna és céltámogatás hiányában ehhez nem jutott hozzá. A felperesi jogelőd által készített és az alperesek részéről jogosulatlanul átadott tervekkel kapcsolatban az alperesek részéről a jogellenes magatartás megvalósult az elsőfokú bíróság által is részletesen kifejtettek szerint és tényleges kárként a felperesnél jelentkezett elmaradt haszon, azonban a kára sem a Ptk. 321. § (1) bekezdésében szabályozott értesítés elmulasztásával, sem

az alperesek szerződészegésével - a felperesi jogelőd által készített engedélyezési tervdokumentáció harmadik fél részére történő jogszolgáltatlan átadása - nincs okozati összefüggésben, ezért a kártérítés ezen elemének hiánya miatt az alperesek kártérítési felelőssége nem áll fenn.

Tévesen hivatkoztak az alperesek a fellebbezésükben arra, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy a gazdagodás kinél következett be. Az elsőfokú bíróság mindent vizsgálta és a több oldalon részletesen levezetett jogi indoklását követően vont le azt a következtetést, hogy az alpereseknél keletkezett vagyoni előny a felperesi engedélyes tervek jogellenes felhasználásával.

Az I. rendű alperes mint a többi önkormányzatot képviselő megrendelő és a GEOTORR Kft. között 2001. december 28-án jött létre a fővállalkozási szerződés, a három község közös szennyvízcsatorna hálózat és szennyvíztisztító telep építési munkái elvégzésére. A GEOTORR Kft. ehhez képest a HIDRO Kft.-vel 2002. január 24-én kötött tervezési szerződést, ami kizárólag a kiviteli tervek vonatkozott, amelynek mellékletét képezte a vízjogi létesítési engedélyezési tervdokumentáció, valamint az ez alapján az elsőfokú vízügyi hatóságtól kiadott vízjogi létesítési engedély. Mindebből pedig az következik, hogy a vízjogi létesítési engedélyezési terveket az alpereseknek nem kellett még egyszer elkészíttetniük, erre sem az alapeljárásban, sem a megismételt eljárásban nem is hivatkoztak. Az alperesek vonatkozásában a gazdagodás éppen abból következett be, hogy a kiviteli terveket a HIDRO Kft. már a vízügyi hatóság által engedéllyel ellátott vízjogi létesítési tervdokumentáció alapján tudta elkészíteni, azaz az alperesek a felperesi jogelőd által készített munka ellenértékét csak nagyon kis részben fizették ki, a felperesi jogelőd által készített és az ez alapján a vízügyi hatóság által kiadott vízjogi létesítési engedélyre tekintettel ezt az alpereseknek még egyszer nem kellett mással elkészíttetniük.

Alapítanul sérelmezték az alperesek az egyetemes marasztalásukat. Ennek vitatásával kapcsolatban a másodfokú tárgyaláson csatolt okiratot a Pp. 235. § (1) bekezdésének korlátozó rendelkezésére tekintettel a Fővárosi ítélet tábla nem vehette figyelembe, mivel a 2000. február 25-én kelt megállapodást lehetősége lett volna az elsőfokú eljárásban becsatolni, mert az már akkor a rendelkezésére állt.

Ezen túlmenően a Fővárosi Íté-

letábla csak rámutat arra, hogy ez a megállapodás az alperesek egyetemes marasztalását nem dönti meg, figyelemmel arra, hogy a felperesi jogelőddel az alperesek 1997-ben és 1998-ban kötötték szerződést. Az elsőfokú vízügyi hatóság pedig 1998. január 28-án a felperesi jogelőd által készített tervek alapján jogerős határozatot hozott. Sem a tervezési szerződésekben, sem pedig az azt követő módosításokban az alperesek eltérő hányadú fizetési kötelezettségéről a felek nem rendelkeztek, ezért amennyiben az alperesek a megállapodást határidőben csatolták volna, az sem alapozta volna meg az alperesek egyetemes marasztalásától történő eltérő kötelezésüket. Az alperesek sem az alapeljárásban, sem a megismételt eljárásban egyébként az egyetemes fizetési kötelezettségüket nem vitatták.

Alapítanul sérelmezte a felperes a fellebbezésében a perköltség viselését és az elsőfokú bíróságnak az illeték fizetésével kapcsolatos rendelkezését.

Az elsőfokú bíróság teljes egészében figyelembe vette azt, hogy az elsőfokú eljárási illetéket, továbbá a tanúk költségeit a felperes előlegezte, erre, továbbá az 53% mértékű pernyertességére tekintettel az elsőfokú bíróság által a felperes javára megítélt 509.860,- Ft összegből a felperes által előlegezett 900.000,- Ft összegű elsőfokú eljárási illetékből az 53% arányú pernyertességére tekintettel 477.000,- Ft jár, továbbá az általa előlegezett 62.000,- Ft összegű tanudíjból ugyancsak az 53%-os pernyertességére tekintettel 32.860,- Ft jár, amely két összeget összeadva megegyezik az elsőfokú bíróság által a felperes javára megítélt 509.860,- Ft összegű perköltséggel. Figyelemmel arra, hogy a peres felek között a pernyertesség-pervezettség aránya vonatkozásában számottevő különbség nem volt, ezért a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően, a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján megapozottan rendelkezett úgy, hogy egyéb költségeiket, amely az első és a másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból áll, a felek maguk kötelesek viselni. Ennek körében az elsőfokú bíróság figyelemmel volt arra is, hogy a kereset jogalapa tekintetében a felperes pernyertes lett.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - részben kiegészített és részben módosított indokolással - helybenhagyta.

Egyik peres fél fellebbezése sem vezetett eredményre, és mivel a pernyertesség aránya annyiban

változott, hogy a felperes 47%-ban, míg az alperes 53%-ban lett perveztes, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése szerint határozott úgy a másodfokú bíróság, hogy a jogi képvisellel kapcsolatban felmerült költségeiket a peres felek maguk kötelesek viselni.

Az alperesek illetékmentességére tekintettel az általuk le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2012. év január hó 19. napján

Dr. Mika Ágnes sk. a tanács elnöke
Dr. Tibold Ágnes sk. előadó bíró
Dr. Kurucz Zsuzsanna sk. bíró

Az akkori ügyekről nem volt tudomásunk, mert mindegyikünk később lett polgármester. Az előző vezetők kérdéseinkre azt állították és ezt a bíróságon is elmondták, hogy ők nem adták át senkinek a Computerv GM Kft. által készített terveket.

A bíróság úgy ítélte meg azáltal, hogy ki nem fizetett tervek kerültek felhasználásra, az önkormányzatok vagyoni előnyre tettek szert, ezért ítélte meg a kártérítést a tervezőnek. Előnyre azért nem tettünk szert, mivel az önkormányzatoknak a GEOTORR Kft.-vel 2001. december 28-án megkötött/álírt Fővállalkozási szerződés 1. pontjának második bekezdése szerint a szerződés tárgyát képező minden olyan feladat, mely bármely oknál fogva szükséges az 1. pont szerinti cél megvalósításához, az elvégzett munkák minőségének tanúsításához. Ilyennek tekintendő **különösen**: kiviteli tervek elkészítése, közműfeltárási munkák elvégzése és valamennyi szükséges hatósági egyeztetés lebonyolítása, szakfelügyelet biztosítása, az ezekhez szükséges tervek elkészítése... stb.

A felperes megindította a két önkormányzat ellen a végrehajtási eljárást, melyben az egyetemeslegesség folytán bármelyik féltől behajthatja a teljes tartozást.

Alperesek a Kúriához beadták a felülvizsgálati kérelmet, melyben a végrehajtásnak a Kúria döntéséig történő felfüggesztését is kérték.

A Kúriához küldött felülvizsgálati kérelem

"Tisztelt Kúria!

COMPUTER GM. Kft felperesnek - Nógrád Község Önkormányzata és társai alperesek ellen - 60.000.000,- Ft és jár. iránti 22. G. 20.016/2010. szám alatt folyó ügyben alulírott alperesek az alábbiakat adjuk elő :

A felperesi jogelőd és a képviselőinkben eljáró NOMBERTORG Rt. 1997. október 16-án két terve-

zési szerződést kötött, amelyet - ide értve módosításukat is - a felperes ügyvezetője szövegezte meg [a P.20.197/2006/4. sorsz. jegyzőkönyv 3. oldal 4. bek.]. A két tervdokumentáció elkészítésének díja két részből állt: egyrészt a 980.000,- Ft + AFA és 1.299.750,- Ft , valamint a sikerdíj. A Sze-256-N/98. számú, 1998. október 21. napján kelt 2. számú tervezési szerződésmódosítás 3. pontjának első mondata így szól: "A TERVEZŐT az 1. és 2. sz. pontban megjelölt munka elvégzéséért: Az elmyert céltámogatásról hivatalosan megjelent bruttó beruházási költség 4%-ának megfelelő bruttó tervezési díj illeti meg."

A két alperesi önkormányzat négy alkalommal céltámogatáshoz pályázott, ám nem kaptunk ilyet, végül a beruházás önerőből és részben magánvállalkozói befektésekből valósult meg.

A beruházás elkészülte után a felperesi ügyvezető előbb 45.000.000,- Ft átutalását kérte, majd a Nógrád Megyei Bíróság előtt 2006. február 14-én benyújtott keresetében 60 millió Ft és járulékaik megfizetésére kért bennünket egyetemeslegesen kötelezni. Keresetét elsődlegesen a Ptk. 408. és 351 §-ai alapján tervezői díjként, másodlagosan az 1999. évi LXXVI. Tv. (Szt.) 94. § (2) bek. alapján kártérítésként érvényesítette. A Nógrád Megyei Bíróság a 12. G.21.149/2008/10. számú ítéletével a felperes elsődleges keresetének helyt adva marasztalt bennünket. A másodfokon fellebbezésünkre eljárt Fővárosi Ítélet tábla a 14. Gf.40.323/2009/9. sorszámú ítéletével az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, a látszólagos keresethalmazatra tekintettel az elsődleges keresetet elutasította, a másodlagos keresetre nézve utasította újabb eljárásra és határozat hozatalára az I. fokú bíróságot: a szerzői jog alapján előterjesztett felperesi kártérítési igényt kell elbírálnia.

A megismételt eljárásban a felperes keresetét elsődlegesen a szerzői jogi kártérítésre [Szt. 94. § (2) bek-re], másodlagosan az értesítés elmulasztásából eredő tervezési szerződés lehetetlenülése miatt tervezői díj jogcímet jelölt meg.

A Megyei Bíróság a 22. G. 20.016/2010. számú ügyben a felperest felhívta a bizonyítási teherből reá háruló kötelezettségekre, majd két tanút meghallgattott, s a 22. sorszámú ítéletével egyetemeslegesen kötelezett bennünket 31.606.500,- Ft, ennek 2002. június 1-től késedelmi kamata, 509.860,- Ft perköltség megfizetésére. Megállapította, hogy a tervezői díj követelésére alapított másodlagos felperesi kereset - az

ítélőtábla korábbi döntése alapján – nem bírálható el ismét, ezért csak a másodlagos kereset körében hozott döntést. E körben megállapította, hogy a felperes kárkért az elmaradt hasznót is megjelölte, s amelyet (követheletlen, spekulatív számítással) járulékaival alaposnak tekintett.

Fellebbezésünkre a Fővárosi Ítéletből a 14. Gf. 40.267/2011/13. sorszámú ítéletével az I. fokú ítéletet – annak indokolásbeli módosításával – helyben hagyta.

A jogerős ítélet (mint az I. fokú is) véleményünk szerint a következőképpen tekintett jogszabálysértő:

1. Téves, az iratok tartalmával ellentétes az a megállapítás, amely szerint a felperes a beruházás megvalósulásáról újságcikkekből szerzett tudomást.

Váci Gyula – a GEOTORR Kft ügyvezetője – elmondta, hogy a kiviteli tervek elkészítésének lehetőségére a felperesi képviselőt felhívta, aki (mivel a tervezési díj elmaradt mind a várakozásától, mind a "sikerdíj" általa kalkulált összegétől) nem vállalta a megbízást.

Ugyancsak téves az a megállapítás, amely szerint a megismételt eljárásban lefolytatott bizonyítás kétséget kizáróan bizonyította volna, hogy a vízjogi létesítési engedély terveit mi bárkinek is átadtuk volna.

Tény, hogy (miután négy pályázatunk eredménytelen maradt) a GEOTORR Kft. ügyvezetője Váci Gyula megkeresett bennünket a három község szennyvízcsatorna hálózat és kapcsolódó létesítményei építési munkáira vonatkozó ajánlatával. A GEOTORR Kft-vel 2001. december 28-án megkötött/ aláírt Fővállalkozási szerződés 1. pontjának második bekezdése szerint a szerződés tárgyát képezi minden olyan feladat, mely bármi oknál fogva szükséges az 1. pont szerinti cél megvalósításához, az elvégzett munkák minőségének tanúsításához. Ilyennek tekintendő különösen: kiviteli tervek elkészítése, közműfelftárási munkák elvégzése és valamennyi szükséges hatósági egyeztetés lebonyolítása, szakfelügyelet biztosítása, az ezekhez szükséges tervek elkészítése... stb.

Ugyanezen szerződés 6. pontja szerint: "A megrendelő tudomásul veszi, hogy az építési engedély, szükséges egyéb engedélyek beszerzése a megrendelő feladata és ennek maradéktalan megléte a munkatér átadásával kerül igazolásra."

A közzétűnk létrejött szerződés szóhasználatából (ilyenek tekintendő különösen) következik, hogy a megrendelő szerződésben tételese rögzített feladatai kivételével

minden más irat, terv, anyag beszerzése, biztosítása, elkészítése, stb. a vállalkozó kötelessége.

A vállalkozó a kiviteli terv elkészítésére 2002. január 24-én a HYDRO Kft-vel szerződést kötött a kiviteli tervek elkészítésére, Németh Lajos volt ügyvezető vallomása szerint (17. jk. 5. oldal eljáró bíró kérdésére) a szerződéskötés előtt a vízjogi engedélyeket kaptam meg másolatban, később, amikor megkötöttük a szerződést, akkor már láttam a vízjogi létesítési tervet is. A vízjogi létesítési terv és engedély feltétele a kiviteli terv elkészítésének... ezeket a GEOTORR Kft-től kaptam meg.

A jk. 6. old. közepén, felperesi képviselő kérdésére folytatta: "Nekünk a kiviteli terv elkészítésének a feltétele volt a megadott vízjogi létesítési engedély."

Vona Ferenc István (mérnök tanú) ugyanezen jk. 9. old. 5. és 8. bekezdésben így nyilatkozott: "A kiviteli tervek elkészítéséhez elsősorban az engedélyre volt szükség, a tervet tájékoztatásul kaptuk... fénymásolatban". A 10. old. 3. bekezdésben így nyilatkozik: "A részünkre átadott vízjogi engedélyhez szükséges dokumentációból csak az engedély volt az, amit felhasználtunk, minden mást újra kellett csinálni, helyszínrajzot, geodéziát, talajmechanikát, magassági vonalvezetést."

2. A felperes – jogi képviselője útján – keresetét az Sztj. 94. § (2) bekezdésére alapozta, olyan kártérítési követelés, amelyet a polgári jogi felelősség szabályai szerint követelhet.

Mivel az Sztj. 94. § (2) bek-e a felperes kártérítési követelésére is a deliktuális felelősség szabályainak alkalmazását rendeli, a felperes bizonyítási terhe a Pp. 164. § (1) bek-e alapján az anyagi jogszabály tartalmából következik. Álláspontunk szerint a kártérítés sikerességéhez a felperesnek azt kell bizonyítania, hogy kára következett be, a kárt a károkozó tevése vagy mulasztása okozta, és a kár bekövetkezte és a károkozó magatartása között okozati összefüggés áll fenn. A Ptk-ban meghatározott kártérítési jog a teljes kártérítés elvén alapszik, vagyis a kártérítés célja, hogy a károsultat olyan helyzetbe hozza, mintha a kár be sem következett volna. A Ptk. 355. § (4) bek-e ezen elvnek megfelelően határozza meg mindazon kárelemek (kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a károsult vagyoniában beállott értékcsökkenést és az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget kell megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges), amelyek megtérítésére a károsult

igényt tarthat, azonban erre is érvényes az előbbi jogelv: a kártérítésként érvényesített kárelemekre a bizonyítást a felperes terheli.

Többször felhívtuk e rendelkezésre mind a felperes, mind az I. fokú bíróság figyelmét, de ezek ellenére a felperes nem tett eleget a jogszabályokban előírt kötelezettségének; tehát a bizonyítatlanság következménye a felperes terhére esik.

3. A Pp. 3. § (2) bek-e szerint a bíróság – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötvé van. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszóval megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.

E rendelkezés rögzíti a polgári perjog fontos tételét: a kérelemhez kötöttség elvét. Ez azt jelenti, hogy a bíróság a per folyamán olyan kérdésben, amelyre vonatkozóan a felek nem terjesztettek elő kereseti kérelmet, ellenkérelmet, viszontkereset, ideiglenes intézkedés iránti, vagy más kérelmet, nem dönthet.

A kérelemhez kötöttség másik lényeges perbeli megnyilvánulása a túlterjeszkedés tilalma, amely szerint a bíróság döntése nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, ill. az ellenkérelmen, ez a szabály a főkövetelés járulékaire is kiterjed (Pp. 215. §).

PK 44. számú állásfoglalásban rögzített jogelv szerint a bíróság a kártérítés módjának megállapításánál nincs kötvé a felek kérelméhez, ebben a vonatkozásban a kereseti kérelemhez kötöttség elve nem érvényesül. Ez azonban nem jelenti, hogy a bíróság "pótolhatja" a felperes kereseti kérelmének kidolgozatlanságát, pontatlanságát, bizonyítási fogyatékosságát azzal, hogy a "kártérítés" jogcímét lefordítja "gazdagodás" jogcímre akkor, amikor ez a jogcímet a felperes nem is említette [Sztj. 94. § (1) bek. e) pont].

Ilyet nem tehet különösen akkor, ha az egyik – a kártérítés – a polgári jogi szabályok szerint igényelhető és bizonyítandó, míg a másik (a gazdagodás megtérítése) objektív felelősségen alapuló, egyszerűbb bizonyítást igénylő jogintézmény.

Miután a felperesnek (vagy képviselőjének) esze ágában nem volt "gazdagodás megtérítése" címén igényt érvényesíteni, a bíróság fel sem hívta e körben a bizonyítási teherre, mint azt a Pp. 3. § (3) bek-e szerint a kártérítéssel kapcsolatban megtette !!!

4. A perben bizonyítottuk, hogy a kiviteli tervet készítő HIDRO Kft-vel jogviszonyban nem álltunk,

velük kizárólag a GEOTORR Kft. generál kivitelező szerződött. Mi a kivitelező részére átadtuk ugyan az engedélyt, a tervek azonban más forrásból is hozzá férhetőek voltak. A kivitelezőt nem hatalmaztuk fel a dokumentáció átadására, a vele kötött szerződés szerint a vállalkozói díj a kivitelezés összes költségét – ide értve a tervek elkészítését is – fedezte. Németh Lajos és Vona Ferenc is csak azt nyilatkozta, hogy a dokumentációt (közöttük nemcsak az engedélyt, hanem a felperes által készített terveket) a GEOTORR útján kapták meg. Nyilvánvaló, hogy a kivitelező magatartásáért a megrendelő nem tehető felelőssé. Itt jegyezzük meg, hogy a GEOTORR Kft-vel (minőségi hibájuk miatt) perben, Váci Gyulával haragos viszonyban voltunk, tanúvallomása és az általa írt levél tartalma között lényeges az eltérés, amelynek okát nem magyarázta meg.

A per kezdetén felhívtuk a felperes figyelmét arra, hogy a GEOTORR Kft-vel szemben kellett volna az igényét érvényesítenie, s nem velünk, hiszen a felperesi tervdokumentációt NEM MI adtuk ki. Természetesen kérdéses, hogy ezt a dokumentációt egyáltalán felhasználta-e valaki, a hatósági engedélyek nem a felperest illeték, azok közigazgatási határozatok, s mint ilyenek, szerzői jogi védelmet nem élvez(het)nek.

A csatorna beruházás kapcsán úgy jártunk el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

Felelősségünk – bizonyításának – hiányában kártérítés még annak egyik elemére sem lehetséges.

5. Az eljárt bíróságok "gazdagodás visszatérítése" címén bírálták el, s tartották megalapozottnak a felperesi keresetet. E körben tévesen vizsgálta, hogy a "gazdagodás" kinél következett be. Egyértelmű, hogy a generál kivitelezővel kötött szerződés tartalma szerint a szerződés tárgyát képező minden feladat költsége az 1.970.604,- Ft + ÁFA vállalkozói díj, ebből fizette ki a kiviteli tervek díját, s "megspórolta" az engedélyezési tervek költségeit. Ha valaki gazdagodott – csak a kivitelező lehetett, így ez okból sem velünk szemben lehetett volna az igényt érvényesíteni, illetve velünk szemben e címen bármilyen marasztaló ítéleti rendelkezést hozni.

6. A logika egyik szabálya jogi elv is: a többen a kevesebb szerepel. Azzal, hogy az alperesek a felperes keresetének egészében történő elutasítását kértük, egyértelmű, hogy az egyébként többször módosított keresetként érvényesített tervezői díj összegét sem fogadtuk el. A perben becsatoltuk a

kiviteleti tervek elkészítésének díját, amely összegében jóval a felperesi kereset alatt maradt. E kiviteleti terv részletesebb, (nem kettő, hanem) három települést érint, Diósjenőt illetően mintegy 1/3-dal bővebb, a tisztító teljesen eltér a pályázati tervektől. Minderre tekintettel arányaiban sem alapos a felperesi kereset, mivel az – amennyiben nem a pályázattal elnyert (azaz: állami) pénzre épül, a kivitelezési költség maximum 1-2% -a.

A felperes javára megítélt összeg a vita tárgyát képező tervezési szerződésből semmiképpen nem kalkulálható:

Így a felperes keresetében, illetve a jogerős ítéletben megjelölt összeg NEM a szerződésen, hanem az I. fokú bíróság – számításában is nehezen követhető, logikailag nem magyarázható – ötletén alapul.

A gazdagodás visszatérítése körében azt is kell vizsgálni, hogy milyen értékű a felperes által az alpereseknek nyújtott szolgáltatás. Ennek megállapítása során a teljesítés időszakában kialakult, a kereslet-kínálat által megszabott, szélesebb körben érvényesülő piaci értékvizonyokat kell figyelembe venni. Döntő szempont az, hogy a gyakorlatban a tervezési díj kiszámításának alapjául milyen tényezők szolgáltak, és ehhez képest a tervezői díjak miként alakultak. A perbeli adatok egyértelműek abban, hogy a piaci viszonyok között a tervezési díj alapja a tervezett bekerülési, kivitelezési költség összege, a mértéke pedig ezen költség meghatározott százaléka.

Az összegszerűség és ennek megfelelően a felperes részére megállapítható ellenszolgáltatás alapjául szolgáló másik tényező - a bekerülési költség százalékos mértéke - tekintetében a bíróságnak szakértői műszaki becslés alapján, mérlegeléssel kellene állást foglalnia, s ehhez a szükséges bizonyítást lefolytatni, amelyre még csak nem is gondolt.

Nem mellőzhető a generálkivitelezőnek a kiviteleti tervek alkotójával kötött szerződésében megállapított ár összegének és összetevőinek vizsgálata sem. A tervezői díjnak az adott esetben az ellenszolgáltatás megállapításánál külön jelentősége van, mert a per eddigi adatai alapján a tervezési szerződés – különbséggel ugyan – de tartalmilag egybeesett a felperes szolgáltatásával. A keresleti-kínálati ár megállapítása körében tehát fokozott jelentősége van a fővállalkozó által ugyanezen munkáért kifizetett tervezői díj összegének.

Mivel a felperesi követelés jogszabályi alapja hiányzik, illetve az eljárás bíróságok téves ténybeli alapon, a jogszabályok helytelen

értelmezésével adtak (részben) helyt annak, a Nógrád Megyei Bíróság 22. G. 20.016/2010/22. és a Fővárosi Ítéltábla 14. Gf. 40.267/2011/13. számú jogerős ítélete jogszabálysértő, ezért felülvizsgálati kérelmet terjesztünk elő, és

kérjük,

szíveskedjék tárgyalást tartani, a jogerős ítéletet – az első fokú ítéletre is kiterjedően - hatályon kívül helyezni, a felperes keresetét elutasítani, őt a felmerült költségeink megfizetésére kötelezni.

Kérjük továbbá, hogy az ítélet végrehajtását a Pp. 273. § (3) bek-e alapján szíveskedjék felfüggeszteni, figyelemmel arra is, hogy Önkormányzatunknak vagyona nincs, a számlavezető bank legutolsó egyenleg értesítője szerint a számlán minimális összeg volt, amely az alkalmazottak bérére és annak járulékaikra sem elég; a végrehajtás elmaradása nem okoz súlyosabb károsodást, mint amilyen a végrehajtás felfüggesztésének elmaradása járna, illetve a végrehajtás a két önkormányzat létét közvetlenül veszélyezteti.

Az alperesek mint önkormányzatok 1990. évi XCIII. Tv. 5. § (1) bek. b) pontja alapján teljes személyes illetékmentesek.

Tisztelettel: Nógrád Község Önkormányzata és társa alperesek"

A végrehajtásban Diósjenő község Önkormányzata nevében, annak felhatalmazása alapján Tóth János polgármester egyezség létrehozását kísérelte meg, melynek során havi 1.000.000 Ft fizetési kötelezettség teljesítését vállalta a képviselő-testület a Kúria döntéséig.

A felperes képviselője tárgyalási alapnak elfogadta az 1.000.000 Ft-ot, azonban a tárgyalás során a következő feltételt szabtta a két önkormányzat számára:

1. Az egyezség alapjának tekintve a Kúriához történt beadvány azonnali visszavonását

2. 2013. december 31. napjáig a tartozást havi egyenlő részletekben megfizetik.

A felperes egyezségi ajánlatát a két önkormányzat felé 2012. május 22. kedd 12 óráig tartja fenn, amennyiben nem születik meg az egyezség a végrehajtási eljárást folytatja.

Az egyeztetést követő napon Diósjenő és Nógrád községek képviselő-testületei rendkívüli képviselő-testületi ülést tartottak, amelynek során megpróbálták a községek érdekeit szem előtt tartva egymás között az egyezség létrehozását.

A testület által mérlegelt lehetőségek az ügy kimenetelére vonat-

kozóan:

1. Egyezség a felperessel: Kúriához beadott fellebbezés visszavonása, havi egyenlő mértékű fizetési kötelezettség, az egyetemleges felelősség miatt bármelyik fél nem fizetése a végrehajtás megkezdését vonja maga után.

2. Részletfizetési lehetőség a végrehajtás felfüggesztése mellett: Megszorító gazdálkodás folytatása mellett a havi törlesztő részletek pontos fizetése mellett az önkormányzat működőképessége megmaradhat, vagyona szintén. Beruházások fejlesztési hitellel finanszírozhatók. További pályázatok beadása lehetséges.

3. Adósságrendezési eljárás: Pénzügyi gondnok kirendelése. Az önkormányzat kötelező feladatainak ellátása folyamatos, annak pénzügyi forrásai nem vonhatók el.

4. Valamennyi fizetési kötelezettség a megjelentetett hirdményt követően annak benyújtása esetén esedékessé válik. Hitelezőkkel történő egyezség létrehozása, reorganizációs hitel felvételi lehetőség. Folyamatban lévő pályázatok kifuttatása, új pályázat beadása nem lehetséges.

5. Végrehajtás: A végrehajtó minden önkormányzati ingó és ingatlan vagyont megterhel, gépeket, eszközöket, berendezéseket lefoglal és elárverez, pénzvagyont zár alá veszi. Folyamatban lévő beruházások leállnak. Teljes fizetés képtelenség.

A képviselő-testület az alábbi határozatot hozta:

"Nógrád és Diósjenő község Önkormányzat képviselő-testülete nem fogadja el a COMPUTER GM. részletfizetési ajánlatát, a Kúriához benyújtott felülvizsgálati kérelmét nem vonja vissza. Az 1952. évi III. törvény a polgári perrendtartásról 217 §. (3) bekezdése hivatkozva a határozat jogerőre emelkedését követően az első fokon eljáró bíróságtól kéri a részletekben való teljesítést, valamint a beadvány elbírálásáig a végrehajtás felfüggesztését.

Nógrád és Diósjenő község Önkormányzatai 36 hónap alatt havi egyenlő 1.800.000 Ft összegű részletfizetéssel tudják a részletfizetést vállalni, melyből 1.200.000 Ft-ot Diósjenő község Önkormányzata, 600.000 Ft-ot Nógrád község Önkormányzata tartozik megfizetni.

Az Önkormányzati működés összeomlása nélkül az önkormányzatok magasabb fizetési kötelezettséget felvállalni nem tudnak. A végrehajtás foganatosításával a működés ellehetetlenül.

Nógrád és Diósjenő község Önkormányzat képviselő-testületei felhatalmazzák Szórágy Gyuláné polgármester asszonyt és Tóth János polgármester urat az ügyvel

kapcsolatos valamennyi intézkedés megtételére."

A képviselő-testületi határozatnak megfelelően a Nógrád Megyei Bíróságnál 2012. május 21. napján benyújtásra került a részletfizetés megállapítása iránt, valamint annak eldöntéséig a végrehajtás felfüggesztésére irányuló beadvány Diósjenő és Nógrád község vonatkozásában.

A végrehajtó 2012. május 24. napján Nógrád községet felkereste és közölte, hogy a végrehajtást inkább kibocsátásával folytatja.

Május 25. napján megérkezett a Kúriától a 2012. május 23. napján kelt végzés, mellyel az Önkormányzatok kérésére a végrehajtást felfüggeszti.

A Kúria végzése

"A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.VII.20.735/2012/2. szám

VÉGZÉS:

A Kúria a COMPUTERV GM Kft. felperesnek a Nógrád Község Önkormányzata és társai alperesek ellen 60.000.000 forint és járulékaik megfizetése iránt a Nógrád Megyei Bíróságon 22.G.20.016/2010. szám alatt indult, és a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.267/2011/13. számú ítéletével befejezett perében a I. r., és a II. r. alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelemmel indult felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítélet végrehajtását a Pp. 273. § (3) bekezdése alapján

felfüggeszti,

és erről a feleket értesíti.

Budapest, 2012. május 23.

Dr. Wellmann György s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Attila s.k. előadó bíró, Dr. Bartal Géza s.k. bíró"

A végrehajtás lehetetlen helyzetbe hozza mindkét önkormányzatot, ezért a felperes jóindulatára számítunk és részletfizetési lehetőséget és központi segítséget kértünk.

FALUGYŰLÉS
2012. június 1-jén
(pénteken) 16-18 óráig
az általános iskolában

Napirend:

1. Diósjenő község közbiztonsági helyzete
2. Tájékoztató Diósjenő község költségvetéséről
3. Tájékoztató a pályázatok állásáról

a falugyűlés után
KÖZMEGHALLGATÁS

Minden érdeklődőt vár
Diósjenő község Önkormányzatának Képviselő-testülete

Színes diákélet az iskolában

Az egészségügyi világnaphoz kapcsolódóan iskolánkban minden évben játékos, kreatív, interaktív ismeretterjesztő programokat szervezünk tanulóinknak.

Idén az "Egészség projekt nap" április 4-én, a tavaszi szünet előtti utolsó tanítási napon volt.

Az 1-3. osztályosok osztálykeletben plakátot készítettek az egészséges ételkről, só-liszt gyurmáztak, elfogyasztották a saját készítésű gyümölcslelőket, majd sétálni, kirándulni mentek a faluba.

A 4-8. évfolyamos tanulók előzetes feladata "kreatív szendvics" készítés volt. Az interneten gyűjtötték ötleteket, melyeket aztán szépen meg is valósítottak. Voltak a terített asztalon pillangók, katicabogarak, madarak, mobiltelefonok, zongorák, cipők, virágok, kigyók. Egytől egyig mind ehető volt: kenyérből, szalámból és zöldségféléből készültek az ínycsiklandó finomságok.

Bodor Klára egészségfejlesztő a számítógép és a világháló negatív hatásairól szóló prezentációval az iskoláskorú gyermekek számára is érthetően mutatta be, hogyan válnak észrevétlenül internetfüggővé. A hasznos, érdekes előadást látottakat-hallottakat, reméljük, meg szívlelik a tanulók.

Rövid szünet után egy tíz állomásból álló feladatsort jártak végig a tanulók. Különböző, az egészséges életmóddal és az egészséges táplálkozással kapcsolatos feladatot hajtottak végre: só-liszt gyurmából zöldségeket és gyümölcsöket formáztak; szavakból szólásokat és közmondásokat raktak össze; volt aktív különböző sportágakból; az ember belső szerveit ismerték fel tapintással; látványos kísérleteket végeztek; óriás memóriajátékot játszottak; keresztrejtvényt fejtettek; bekötött szemmel megkóstolt-megszagolt ételeket ismertek fel; puzzle-t raktak össze; és olyan hagyományos diós játékokat próbálhattak ki, mint a diótörő vagy dióslabirintus.

A program záró feladatában a csapatok az udvaron felállították saját sátrukat, majd megkaptak egy titkosírással írt üzenetet, mely az utolsó feladatot rejtette.

A jó hangulatú projekt napot *Fodor Illénné* és *Jónás Marietta* tanárnő szervezték, a megvalósításban valamennyi pedagógus részt vett.

Zenés irodalmi összeállítással ünnepeltük iskolánkban a költészet napját. A műsorban szereplőket, *Seres András*, *Kacsári Szabolcs*, *Monostori Eszter*, *Varga Milán* 1. osztályos, *Varga Ambrus*, *Hege-dús Noel* 2. osztályos, *Mészáros*

Naomi, *Berhédi Bianka* 3. osztályos, *Berinkei Alexandra* 4. osztályos, *Eördögh Árpád*, *Hesz Roland* 5. osztályos, *Horváth Éva* 6. osztályos, *Csurja Kinga* 7. osztályos és *Szabó Zsanett* 8. osztályos tanulókat *Hormosné Molnár Zsuzsanna* és *Kukelné Virsinger Livia* tanárnők készítették fel.

Április 10-13. között tartottuk a tavaszi papírgyűjtést. A tanulók a falu lakosságának segítségével egy hatalmas konténert töltöttek meg a több mint 5 tonna papírhulladékkal.

A legszorgalmasabb osztályok:

I. 5. a osztály 1088 kg

II. 5. b osztály 1067 kg

III. 3. osztály 897 kg

A papírgyűjtésből befolyt összeg, kb. 150.000 Ft, a Diákönkormányzat kasszájába került. Ebből finanszírozzuk a DÖK rendezvényeket (pl. iskolai Ki mit tud? díjai).

Április 14-én, szombaton, jó hangulatú bálon vehettek részt az érdeklődők.

Az iskolai SZMK szervezésében megvalósuló rendezvény *Nagy László* igazgató úr köszöntőjével kezdődött, majd a 8. osztályosok keringője következett.

A gitárszakkörösök (*Tóth Jázmin*, *Tóth Beneditta*, *Csurja Barbara*, *Czerman Dominika*, *Turda Luca*, *Papp Tamás*, *Czerman Roland*, *Pára Balázs*) régi és új slágereket adtak elő, énekelt *Mészáros Nikolett* és *Seres Tamara*.

Ezután a közönség a Váci Jeszzenszky Balett profi táncosait csodálhatta meg, akik latin-amerikai ritmusokra táncoltak.

A program az 5. b osztályos tanulók country táncával és a pedagógusok operettcsokrával folytatódott, ami nagy sikert aratott.

A műsoros rész után *Szigeti Tamás* és társa hajnalig húzták a talpalávalót.

Éjfélkor került sor a tombolasorsolásra. Sok értékes nyeremény várt gazdára, a fődíj egy sporteszköz (ministepper) volt.

A Szülői Munkaközösség nevében ezúton is szeretnénk megköszönni minden támogatónak az adományokat!

Április 18-án a balassagyarmati Kiss Árpád Általános Iskolában szervezett "Humor az irodalomban" című megyei vers- és prózamondó versenyen *Gubó Liza* 1. a., *Fricz András* 2. b., *Seres Tamara* 3., *Oláh Erik Ottó* 4. és *Csurja Barbara* 5. b. osztályos tanulók képviselték iskolánkat. A nagyszámú résztvevő közül nemcsak mesemondásukkal, hanem szép ruházatukkal is kitűntek tanulóink.

Fricz András korcsoportjában

első helyezést ért el.

Április 19-én az 1. a., 2. a., 2. b. osztályos Vácra kirándultak osztályfőnökeik, *Babatiné Márton Márta*, *Bázlik Matild* és *Hekli Péter* tanítók vezetésével.

Első állomásuk a Katona Lajos Városi Könyvtár volt, ahol részletesen bemutatták a gyerekeknek ezt a méltán kiemelkedő intézményt.

Ezt követően a Báthori utcában megtekintették azt a házat, ahol Petőfi Sándor megírta az Anyám tyúkjá című versét. Miután közösen elszavalták a költeményt, a gyerekek elhelyezték koszorújukat az emléktáblánál.

Következő programuk a Tüzoltó laktanyában volt, ahol egy élvezetes bemutatót vehettek részt. A gyerekek beülhettek az autókba, kipróbálhatták a fecskendőket, feszítő-vágó eszközöket, valamint láthatták egy változagos riasztást és kivonulást is. A tűzoltók bátorságát és ügyességét látva több kisfiú elhatározta, hogy tűzoltó akar lenni.

Köszönetet mondunk *Kulisják János* és *Mózes János* apukáknak a felejthetetlen élményért.

Mielőtt hazaindultak, az Oázis cukrászdában fagyiztak a tanulók, és játszottak egy jót a Duna-parti játszótéren.

Igazán szép, élménydús nap volt ez mindannyiuk számára.

Április 20-án megrendeztük a hagyományos iskolai Ki mit tud? című kulturális seregszemlét. Diákjaink négy kategóriában 21 produkciót mutattak be. A mintegy 70 gyermek prózában, versben, táncban, jelenetben, énekekben és hangszeres zenében mutatta meg tehetségét, rátermétségét. A több mint két órás műsor alatt mindenki jól szórakozott.

A zsűri döntése alapján az alábbi eredmények születtek:

Jelenet-tánc kategória

I. hely 7. osztály (Alfonzó: Sakk című jelenetével)

II. hely 5. b osztály (Holiday Dance Group táncsal)

III. hely 3. osztály (Janikovszky Éva: Kire ütött ez a gyerek? jelenettel)

Különdíj: 5. b osztály (A kiskakas gyémánt félkrajcárja című német nyelvű bábjátékkal)

Ének-zene kategória

I. hely Gitárszakkörösök

II. hely *Méreg Natália* 3. osztály (Mit tehetnék érted című dallal)

II. hely *Dovák Csenger Adorján* 2. a. osztály (hegedűn népdalokat adott elő)

Különdíj: *Kacsári Szabolcs* és *Seres András* 1. b. osztály (ének)

Vers kategória

I. hely *Berinkei Alexandra* 4. osztály (József Attila: Mama című versével)

II. hely *Hesz Roland* 5. b osztály (Petőfi Sándor: Pacsirtaszót hallok megint című versével)

III. hely *Kacsári Kitti* 4. osztály (Nagy László: Itthon vagyok című versével)

Mese kategória

I. hely *Csurja Barbara* 5. b osztály (A szegetlen fülű gyerek című mesével)

II. hely *Gubó Liza* 1. a osztály (Okos leány című mesével)

III. hely *Zachar Csilla* 1. a osztály (Kacor király című mesével) Különdíj: *Fricz András* 2. b osztály (Hogyan telt a gyerekkorom? című mesével)

A díjakat, ajándékokat a diákönkormányzat pénzből vásároltuk.

Április 21-én iskolánk adott ott-hont a Hermann Ottó országos biológia verseny megyei döntőjének. A résztvevő tanulókat és kísérőiket *Tóth János* polgármester úr és *Nagy László* igazgató úr köszöntötte a díszteremben. Míg a tanulók az írásbeli feladatokat oldották meg, kísérőik egy interaktív előadáson vehettek részt *Lengyel László* erdészeti kommunikációs vezetővel. Az írásbeli rész után vendégeink az Diósjenői Erdei Szabadidőparkban folytatták a versenyt.

Április 23-án vetítéssel emlékezünk meg a Föld napjáról az iskola aulájában. *Jónás Marietta* tanárnő beszélt arról, hogy szülőbolygónkkal nagyon mostohán bánunk: természeti javait kizsákmányoljuk, éghajlata egyensúlyát felborítjuk, tengeri szinttel szórjuk tele, élővilágát közelebbi és távolabbi helyeken is pusztítjuk. Olyan szívet markoló és csodálatos képeket láthatunk párhuzamba állítva, melyek a Föld természeti környezetének megővására buzdítanak.

Milyen lenne a helyes és követhető életmód, és hogy egyénileg mit tudunk, tudnánk tenni környezetünk védelméért? A legfontosabb, hogy ne csak beszéljünk ezekről a dolgokról, hanem tetteinkkel, életvitelünkkel mutassunk példát.

A Föld nem a miénk, csak kölcsön kaptuk. Védjük, tiszteljük környezetünket, és a Földet, amin élünk. Gondoljunk gyermekeinkre, unokáinkra: hogy ők is szabadon lélegezhessék be a levegőt, futkoshassanak a mezőn, a patakparton, kirándulhassanak tiszta erdeinkben.

Lezárult a középfokú beiskolázás első szakasza, április végén minden tanulóink megkapta az értesítését a megjelölt középfokú iskolából. Gimnáziumba 3 tanuló, szakközépiskolába 10 tanuló, szakmunkásképzőbe 6 tanuló nyert felvételt. 3 tanuló elutasították az általa megjelölt iskolából, így ők a pótfelvételi eljárásban vesznek részt.